No 40.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższem Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 20. MAIA 1803. ROKU W SRODĘ

z Petersburga V. S. 8. Maia.

Znayduiący się w mieżowym Departamencie Senatu Dyrektor Subotin otrzymał rangę Aktualnego Stanu Konsyliarza z gażą oney odpowiadaiącą; ta zas którą dotąd odbierał zamieni się w pensyą dożywotnią w nadgrodę długiey ochoczey i nienaganney służby. Stanu Konsyliarze towarzysze Ministra Departamentu udzielnego, Starkow i Arseniew zostaią Aktualnemi Stanu Konsyliarzami. Półkownik Xiąże Wołkoński Dyrektor w Pawłowsku został Konsyliarzem Stanu. Generał infanteryi Daszkow naznaczony Naczelnikiem miasta Tagańrogu, według prawideł przepisanych Naczelnikowi w Odessie. Na prożbę wdowy Generała en chef Hlebowa, z domu Streszniewey pozwolono iey synom dwóm nazywać się odtąd; Hlebow Streszniew, gdy ostatnia z tych familii już wygasła, z połączeniem obu herbów. W Guberniach Czernihowskiey i Półtawskiey nowe rozgraniczenie powiatów nastąpi, których liczbę pomnożono dla większey wygody mieszkańców.

z Berlina 19. Maia.

Nadzwyczayny goniec z Paryża przyniosł smutną wiadomość dla przyiacioł pokoiu, że Lord Whitworth, gdy ostatnie propozycye do ugody z obu stron podawane, z obu stron przyięte nie zostały, opuścił pomienioną stolicę. Król Jmć wkrótce odprawiwszy zwyczayną rewią pod murami naszemi, wyiedzie do Magdeburga, przeyrzy tam zgromadzone woysko, uda się do Bareuth i Anspach, ztąd pospieszy do Cassel; słychać iż w Dusseldorff widzieć się będzie z pierwszym Konsulem, gdzie ma tych gości przyimować Elektor Bawarski.

z Wiednia 14. Maia.

Senfelder rodem z Bawaryi wynalazł sposob wybiiania kamieniem różnych kolorów na kotonie i płótnie, Cesarz w nadgrodę dał mu na lat 10. wyłączny przywiley. — Maximilian Xiąże Saski z małżonką wyiechali z Pragi powracaiąc do Drezna; odprowadzała zięcia do Brux wdowa Xiężna Parmeńska. — Dziedziczny Xiąże Wurtembergski nowo przyięty do służby Austryackiey, Szef regimentu pieszego Bender, ma pospieszyć do Presburga — W Ratisbonie Ministrowie pośredniczych Mocarstw podali notę Deputacyi donosząc, że gdy już ukończone iest dzieło indemnizacyi, a porządek i Konstytucya w Rzeszy przywrócona z odmianami stosownemi do teraźnieyszych okoliczności; Ministrom pomienionym nic do czynienia nie zostaie, tylko pożegnać Deputacyą.

Ambassador Champagny często rozmawia z Ministrami naszemi; doniosł że z obustron między Francyą i Anglią podane iest ultimatum; koniec negocyacyi blizki, lecz niepewny; Cesarz oboiętność ścisłą zachować postanowił; dla ostrożności iednak woyska we Włoszech będą wzmocnione; inne licznieysze zgromadzaią się na granicach dawniey Weneckich. Do Triestu posłano wiele armat, ammunicyi, kanonierów, na opatrzenie tego portu i innych w Istryi i Dalmacyi, ażeby neutralność nasza w przypadku woyny poważaną była. — W Gallicyi będzie wielki kampament. Właścicielów mieysca gdzie oboz iest wytknięty, wcześnie ostrzeżono żeby nie zasiewali pola, z obietnicą nadgrody przyzwoitey za żniwo utracone.

z Paryża 10. Maia.

Okręt Francuzki Dianna pierwszy po zakończoney woynie z Anglikami zawinoł do portu Canton 15. Listopada; pisze Kapitan, że tam znalazł 15. Angielskich, 2. Szwedzkie, 2. Pruskie, 1. Duński, 1. Hamburgski, 5. Portugalskich, 22 Amerykańskie statki, nie licząc 12. Angielskich z Malabaru, Coromandelu, i Bengalu. Towary drogie; bo nadzwyczayne upały wiele rzek i kanałów Chińskich uczyniły do spławu nie zdatnemi; woyna też domowa niszczy wiele Prowincyi wewnętrznych. Europeyskie produkta są w cenie wysokiey. Chińczykowie na powieść Angielską; rozumieli że już nigdy Francuzów oglądać nie będą; przybycie Dyanny wszystkich zdziwiło; mieszkańce odnowili chętnie dawną przyiaźń, i związki handlowe.

Pierwszy Konsul był w niebezpieczeństwie, i wyszedł z niego szczęśliwie. D. 7. wyiechał dla rozrywki w S. Cloud karyolką czworokonną. Znalazła się na drodze zawada; zlękły się konie, potrącił się poiazd; Konsul w tył wypadł na trawę, i nieco rękę obraziwszy zdrów powrócił do zwykłych zabaw. — W okolicach Bayonny zgromadzaią się woyska Francuzkie; rozkazano mieć się w zupełney gotowości do ruszenia; wątpić nie trzeba, że ieśli woiować z Anglią będziemy; Portugallia wolną nie zostanie od naiazdu. Kommendant tey armii na połudnîu dotąd nie wiadomy. Generał Mortier Szef pierwszey dywizyi militarney, wyiechał do Batawów; ten podobno hetmanić będzie woysku zgromadzonemu w Nimedze, które iak zgadnąć nie trudno, przeznaczone iest do zaiechania Hanoweru i innych dzierżaw Króla W. Brytanii w Niemczech.

Konsul ogłosić kazał powszechną amnestyą dla maytków i ludu morskiego, którzy emigrowali w czasie rewolucyi, pozwalaiąc każdemu powracać do oyczyzny, i być wpisanym po dawnemu do kompanii w którey służył. Usługa tych ludzi podobno wkrótce potrzebną będzie RPtey; spodziewamy się blizkiey woyny; słaba nadzieia przedłużenia pokoiu. Zatrzymał się wprawdzie u nas dni kilka Lord Whitworth;

Generał Andreofsy tož samo uczynił w Londynie; pierwszy gońca odebrawszy od rządu swoiego rozmawiał z Ministrami naszemi; podawał noty, przysyłał odpowiedź odebraną na ostatnie propozycye; lecz gdy oświadczył wcześnie d. 4 że ultimatum Angielskie w punktach swoich iuż odmienionêm być nie może; spodziewać się trudno ażebyśmy unikneli nowego krwi przelewu.

Generał Rochambeau powrócić ma z S. Domingo; Lapoype na mieysce iego przeznaczony — Lawriston nie do Londynu, lecz do brzegów Oceanu poiechał. — Cokolwiek u nas było Anglików ciekawych, powracaią wszyscy nayśpieszniey do Oyczyzny; nawet Xiąże Bedford, którego iak słychać ostrzegł Ambassador o bliskiém wyiezdzie swoim — Konsul potwierdził legacye Generała Martin. Urodzony w Lyonie po wielu przypadkach dostał się w służbę Angielskiey kompanii wschodnio Indyiskiey; przyszedł do wysokiego stopnia; i umarł w Luknów r. 1800. Przed śmiercią oświadczaiąc wdzięczność i przywiązanie dla oyczyzny zapisał nayprzód znaczną summę, od ktorey dochod ma być obracany corocznie na wykupowanie więzniów; powtóre drugą znacznieyszą, z ktorey urzędnicy Lyonu maią utrzymywać fundusz iaki zdawać się im będzie naypożyteczniey-szy. Konsul imie fundatora wspaniałego złotemi literami wyryć kazał na marmurze, ażeby wdzięcznych ziomków przykładem swoim Generał Martin do naśladowania zachęcał.

W czasie rewolucyi nayprzód ofiary dobrowolne na potrzebę publiczną, poźniey łupiestwo Jakobińskie odarły nasze świątynie z ozdob wszelkich. W szczęśliwszym czasie pobożność wiernego ludu opatrywać znowu zaczeła domy Boże naczyniami złotemi i srebrnemi; nad inne bogatszym zdawał się kościół N. M. P. złodzieie przeszłey nocy wszystko zkradli — Chociaż blizkie iest podobieństwo następuiącey woyny nowey, handel ieszcze nie ustał z Anglikami; 38. statków zawineło razem do Cancale dla zabrania ostryg — Agent Landammana d'Affry Mallardoz z Ministrem woiennym Berthier traktować będzie, iakim sposobem zaciągać będziemy nowe regimenta u Szwaycarów; swiatu wiadomo, iak ten żołnierz waleczny iest i wierny; Francya szczególną wdzięczność winna temu narodowi, który za iey interes tak wiele krwi przelał od czasów Franciszka I. do 10. Sierpnia r. 1792. w którym gwardya Szwaycarska poległa w obronie Ludwika 16.

Pisma Londyńskie twierdzą, że ultimatum z Angielskiey strony było; 1. ażeby Francya woysko wyprowadziła z Hollandyi. 2. Żeby Szwaycarowie rząd wolny mieli. 3. żeby Malta przez lat kilka od Anglików osadzoną była. Na co miał odpowiedzieć Konsul: 1. Do wyprowadzenia z Hollandyi Francuzów uczynione będą rozporządzenia 2. Szwaycarowie rząd wolny mieć powinni 3. Anglia Maltę zatrzyma na czas krótki, do ułatwienia trudności ieszcze zachodzących względem gwarancyi tey wyspy umówioney w Amiens — Gdyby te ultimata prawdziwe były, nie należałoby obawiać się woyny; blizka i łatwa tu zgoda. Lecz domyślaią się niektórzy, że idzie ieszcze o wpływanie Anglików do interessów lądowych Europy; o zniszczenie co Konsul sprawił aktem pośredniczym u Szwaycarów; o nadgrodę należną Królowi Sardyńskiemu; o Prezydencyą Włoską i utrzymywanie woysk Francuzkich we Włoszech; o Louisianę i inne osady, które RPta otrzymała lub otrzymać może u Batawów, Hiszpanów, Portugalczyków; o czém iuż biegały pogłoski. Czas naylepiey prawdę odkryie.

Wszystkie Woyska nasze z Szwaycarów do Włoch przechodzić maią; słychać że naywyższą tam kommendę przyimie Massena — Odnowieniu traktatów handlowych z Anglikami przeciwiły się naybardziey miasta Havre i Rouen; pamiętaiąc iak wiele szkodowały od r. 1787 w ktorym Graf Vergennes wiadomą umowę podpisał. Upadł na ów czas w portach Francuzkich handel narodowy, zakwitnoł Angielski; ponieważ w 4 miesiącach pierwszych r. 1788 zawineło tam naszych statków ledwie 7; Angielskich zaś 148. Smutném doświadczeniem rząd nauczony nie zechce powtarzać błędu — Gdy Konsul ułatwiwszy nagłe interessa przybędzie do Bruxelles, traktować ma z prywatna kompanią, ktora przyimuie na siebie kopanie wielkiego kanału z Charleroy łączyć maiącego rzeki Sambre i Esçaut.

W Trybunacie mowa była o potrzebie wygodnieyszego umieszczenia Muzeum RPtey. Wychwalał ten zbiór iedyny w świecie Sedillez. Przebiegłszy, powiada, naszą stolicę ciekawy cudzoziemiec, gdy iuż widział pałace, lycea, kościoły, ogrody, teatra, i tym podobne miast ozdoby, utrudził oko, serca nie nasycił. Niechże tylko zayrzy do Muzeum; tam uczony i nieumieiętny; starzec i młody, rozsądny, i lekkomyślny upodoba sobie. Muzeum zawiera wszystkie znaiome twory przyrodzenia; tu cała iest natura w małym obrębie; kruszcze i rośliny, kamienie, ryby, ptaki i zwierzęta żywe, i cokolwiek sztuka od zepsucia ochronić mogła. Od cedru do hyzopu, od słonia do naydrobnieyszego robaczka, od piasku do dyamentów, ułożone iest wszystko w przedziwnym porządku. Zdaie się że na dzień uroczysty natura całe poddaństwo swoie zwołała na Seym walny. Chwała narodu naszego przywiązana iest do zachowania w całości dla potomnych wieków, ozdobienia, powiększenia Muzeum tego; a ieżeli w innych rzeczach wyrównaią cudzoziemcy, tey iedyney niech zazdroszczą Francuzom.,, Trybunowie pozwolili zakupić bliższe domy i place dla wygody.

Wydatek roczny wszystkich miast znacznieyszych RPtey umiarkował Konsul; naywiększy będzie w Lyonie, ponieważ przenosi million 700 t. franków; potém następuią Bordeaux, Marseille, gdzie iest więcey milliona. Nie zapomniano położyć summy przyzwoite na utrzymanie domów Bożych, mieszkanie sług ołtarza, założenie szkół, opłatę nauczycielów; od wydatku na to wszystko uwolniony iest skarb publiczny. — Piemont nie dał się uprzedzić Departamentom innym w dostawieniu do woyska ludu rekwizycyą zaiętego; iuż Generał Administrator Menou więcey 2 tysięcy młodzieńców odesłał pod chorągwie, pozostałe dwa tysiące wkrótce nadeydą — Tenze Administrator ściśle wypełnia rozkazy Ministra sprawiedliwości Regnier w przywróceniu porządku i spokoyności kraiowi. Milicya woyskiem regularném wsparta śledzi, ima, wytępia rozboyników i złodzieiów, Menou potrafił zapalić ducha obywatelskiego w urzędnikach cywilnych i woyskowych.

Szwaycarskie Cantony: Ury, Schwitz, Unterwald pisały do Konsula z podziękowaniem za akt pośredniczy. Usiłowania nasze, mówią, od lat 5 nieustaiące ażebyśmy starodawną wolność w całości zachować mogli, dobrze są wiadome światu i Konsulowi Francuzkiemu. Z tąd poznać możesz, iak miłe przyieliśmy od posłów naszych wiadomość, że swobody wracasz nietknięte narodowi, z któremi przez kilka wieków żyliśmy niepodlegli i szczęśliwi; ztąd ieszcze weźmiesz miarę iak wielka wdzięczność nasza dla ciebie. Tobie, względom twoim synowie Gwilelma Tell winniśmy nieoszacowane dobro. Każdy z nas w sercu swoiém wystawi dla ciebie

monument pięknieyszy i trwalszy nad marmurowe i na miedzi ryte pamiątki; tu twóy będzie tryumf nad inne chwalebnieyszy. Spokoyne według prawa zachowanie się nasze w przyszłości, dowodem będzie niezbitym, że broń podnosząc przed kilko laty Szaycarowie pragnęliśmy iedynie zrzucić iarzmo rządu iedynego obmierzłe narodowi. Pokażemy światu, że przyiaźń nasza dla narodu Francuzkiego równie trwałą będzie i niewzruszoną, iak nieoddmienny wstręt mamy ku niewoli ,,

Odpisał krótko Konsul: ,, Dziękuię obywatelom Szwaycarskim za dowody przywiązania ich i szacunku. Tytuł wskrzesiciela wolności Synów Gwilelma Tell szacownieyszym iest dla mnie nad wszelkie zwycięztwa. Akt pośrednieczy układaiąc z Deputatami waszemi, na dobro wasze pamiętałem iedynie, będąc w myśli iednym z obywatelów Szwaycarskich. Donieście ludowi małych Cantonów, że w każdém zdarzeniu może na moiém słowie polegać; nigdy nie odmienię się dla niego. Zapomnycie proszę dawnych kłótni, a bądźcie pewni że uszczęśliwienia waszego naygorliwiey pragnę: ,,

z Berne 6. Maia.

Minister woienny Francuzki Berthier listem wezwał do Paryża Generała naszego Wonderweidt. — Mamy prawie pewność, że woyska Szwaycarskie na żołd Francuzki iuż przyięte, i te które ieszcze zaciągać będziemy, do zamorskich wypraw użytemi nie zostaną. Z Generałem Lecourbe spodziewamy się wkrótce przybycia kilku innych Wodzów. Rapp do małych Cantonów podroż odprawił zapewne dla umówienia się z rządem o zaciąg kilku regimentów na żołd Francuzki; skutek negocyacyi nie wiadomy.

z Hagi 14. Maia.

Minister morski RPtey Francuzkiey Decres pisał do rządców miasta Anvers, ażeby odtąd żaden statek nie wychodził z portu w daleką żeglugę; ponieważ, przydał iest rzecz podobna, iż Anglicy mogą rozpocząć nieprzyiacielskie kroki bez wypowiedzenia woyny, iak nie raz bywało. Potwierdza tę boiaźń wszystko co się dzieie w kraiu naszym. Woyska Francuzkie od wyższego Renu do niższego ciągnąć nie przestaią spiesznym krokiem. Do Nimegi z 6. innemi przybył Generał Mortier maiąc en chef kommenderować dywizyą 20 t. żołnierza. Druga tey równa zgromadza się blizko Cliwii pod Generałem Monnier. Dla pierwszey urządzono iuż wszystko, artylleryą, kommissoryat, pocztę, szpital obozowy. Z drugiey strony ponieważ w teraznieyszych okoliczznościach Victor do Louisiany żeglować nie może, całą eskadrę iego rozwiązać, żołnierza, działa, ammunicye i zapasy wylądować kazano.

Biegała u nas niedawno pogłoska, że rząd Batawski chcąc być neutralnym w następney walce dwóch narodów wielkich, użył pośrednictwa postronnych Mocarstw, dla wyiednania sobie dobrodzieystwa tego; i to ieszcze przydano, że Poseł Schimmelpennink odebrał rozkaz wyrozumieć myśl dworu Londyńskiego jeśliby na oboiętność naszą zezwolił. Nic zapewne milszego nad pokóy; lecz gdy idzie o dochowanie traktatów świętych, milczeć powinien własny interes. Batawów z Francuzami wiążą przymierza zaczepne i odporne. Od r. 1795 połączyły się prawie węzłem nierozerwanym interessa dwóch narodów; podczas ostatniey woyny zysk i strata, klęski i zwycięztwa, na lądzie i morzu spólne były. Bardzo wygodnie byłoby wyłamywać się od obowiązku przyiętego, gdy iest nie miły; ale taką polityką nie rządziemy się Batawowie; dla tych przyczyn śmiało twierdzić można, iż Regencya o neutralność starać się nie będzie, przynaymniey bez wiedzy Konsula, którego woyskiem kray dziś napełniony.

Minister Dedem w dostoieństwie nadzwyczaynego posła wyiechał do Paryża; Stenwyck ztamtąd powraca, słychać iż nie ziednał sobie tey wziętości, iaką zaszczycał się u rządu Francuzkiego poprzednik Schimmelpennink. — Listy Paryzkie żadney prawie nadziei nie czynią, ażeby pokóy mógł trwać długo; trudno wierzyć ażeby zgodzono się na całoroczne zawieszenie broni, o czém teraz głosić zaczęto; czas ten miał być skutecznie użyty do poiednania stron zawziętych; dziś to pewna, iż Anglicy nie odstępuią bynaymniey ultimatum swoiego; podawał Konsul razy kilka propozycye coraz nowe za radą Konsyliarzów Stanu, którzy zawsze skłonnieyszemi pokazywali się do pokoiu; ale i tych nie przyięto, iak Francya z swoiey strony Angielskie odrzucała. Jakie zaś były prawdziwie, zgadywać tylko możemy, ponieważ negocyacye z wielką taiemnicą prowadzono.

Woyska Francuzkie pod Nimegą zgromadzone dotąd zachowały przykładną karność, przykry iednakże obywatelom iest kwaterunek, ponieważ w domu każdym po kilku żołnierzy postawiono. Generał Berthier, który z Dunquerque do Tabago miał płynąć iako Generał Kapitan osady, udał się do obozu, gdzie służyć będzie iako Szef sztabu. U nas Regencya żadnych ieszcze głośnych rozkazów nie wydała na uzbrolenie flotty. — Lord Whitworth odebrawszy z Londynu nowe instrukcye d. 9. miał oświadczyć, iż ieśli d. 12. nie odbierze wyraźney odpowiedzi, nazaiutrz Paryż opuści. — Do portów naszych zawinęło szczęśliwie 6. okrętów bogato ładownych z Batawii i Indyi zachodniey; czekamy niecierpliwie przybycia innych wielu; papiery upadaią.

z Londynu 10. Maia

Blizkie iest rozwiązanie ważnego pytania; woynę czyli pokóy mieć będziemy; po długiém oczekiwaniu Minister Addington oświadczył w Izbie niższey, że dnia iutrzeyszego rzecz koniecznie zakończona będzie w Paryżu iednym lub drugim sposobem. Nowych propozycyi od Konsula przysłanych rząd nie przyiął; stoi niewzruszenie przy swoiém ultimatum, które ieśli będzie odrzucone, wraz nastąpią kroki nieprzyiazne. Już Ambassador Andreossy przewiduiąc zdaleka co się stać może, pożegnał Prezydenta Królewskiego towarzystwa Banks, i innych przyiaciół w stolicy naszey; ma wszelką do wyiazdu gotowość. Powiększaią się wyprawy woienne. Admirałowie są przy flottach; Cornwallis przyimuie kommendę wielkiey w kanale; urząd ważny, ponieważ ta ma zasłonić narod od pogrózek lądowania; Nelson idzie na morze środziemne, dokąd wiele woyska, okrętów i ammunicyi poślemy.

Była dawniey wzmianka, że Ministrowie nasi obiecuiąc w przyszłości opuścić Maltę, domagali się Lampedusy. Rząd Francuzki wymówił się że ta nie należy do niego; dziś iak mówią przyrzeka wyiednać odstąpienie oney u Króla dwóch Sycylii. Wyspa leży między Maltą i Afryką, ma 20 mil Angielskich w około; nie mieszkana; iest tylko tam Xiądz ieden przy kaplicy dla wygody żegluiących; i pielgrzymów. Na brzegach połów ryb wielki; ziemia okryła drzewem oliwném. W Starożytności nazywała się

wyspa Calypso. Do obrony handlu w kraiach
Tureckich wygodna; port ma w którym pomie-
ścić się może 7 okrętów woiennych. Łatwo tam
założyć magazyny wielkie dla flott i armii, zpro-
wadzaiąc wszystko z morza czarnego, Sycylii,
Afryki, Azyi, Grecyi; ztąd flotta łatwo uwa-
[illegible]ć może obróty nieprzyiacielskie po całey
przestrzeni morza srodziemnego, ile we srodku
prawie położona.

Gdy W. JPan Stefan Olendzki Pisarzewicz
Skarbowy Litt: Dob[illegible]woie wieczysto dzie-
dziczne Raudan i Promiadziow w Pcie Rosień-
skim, Gilwicze Po-Jezuickie w Powiecie Sza-
welskim położenie swoie maiące, Zapisem Roku
1803 Januar: 15 datowanym, a zaś tegoż Roku
Januar: 21. w Sądzie Głównym w Departamen-
cie drugim Cywilnym Gubernii Litewsko-Wi-
leńskiey osobiście JO. Xciu Jmci Platonowi Zu-
bowowi wieczyście wyprzedał, czynić się za-
tym ninieysze uwiadomienie, iżby mogący mieć
do tych Dóbr iakowe pretensye oświadczali one
w zamierzonym przez prawo trzechletnim cza-
sie, inaczey podług tegoż prawa nie ochybna
utrata onych następować musi.

Powinność Rodzicielska, która obowiązuie
każdego Oyca do dania przyzwoitey edukacyi
swemu dziecięciu, była mi przyczyną że pomimo
żądania Publ: Szawelskiego, musiałem tam opu-
ścić bardzo zyskowne dla siebie mieysce, a prze-
nieść się do Wilna. Mam honor przeto uwiado-
mić o tém Prześ. Publiczność tuteyszą, oraz za-
lecić mnie dobremu iey sercu i względom łaska-
wym; Publ: zaś Szawels: za uprzeyme przyięcie
i ufność, którą mnie wtenczas gdym tam się znay-
dował zaszczycać raczyło, naywiększą wdzięcz-
ność oświadczam. A. Bernard Dok: Med: mieszka
na ulicy Zmudzkiey pod N. 353.

Franciszek Xawery Kaczyński Chor: ziemi
Buskiey trzymaiący Folwark zastawą od Jasnie
Wielm: Platerow Kancl: Wileń: w Powiecie za-
wileyskim Leżący odumarł bez żadney Dyspo-
zycyi zostawiwszy oprócz togo różne mobilia,
srébra kleynoty zboże bydło konie cynę miedź
i róznego gatunku żywioły po ukonczonym ży-
ciu swoim w r. 1803 w miesiącu lutym zaczym
ze naturalnę Sukcessorską siostra rodzona Ma-
ryanna z Kaczyńskich Abramowska do tego ma-
iątku w Gubernii Wileń: nayduiesię przeto że
rownie siotra rodzona Anna z Kaczyńskich Sa-
lamonowiczowa lub Salamonowiczowa w kordo-
nie Zagranicznym nayduiesię lub potomstwo
oney aby do rozdziału takowego maiątku po
śmierci rzeezonego Franciszka Xawierego Ka-
czyńłkiego taz siostra Anna z kaczyńskich Sa-
amonowiczowa lub Salamonowiczowa stawała
do Gubernii Wilenskiey Litewskiey lub Su-
kcesorowie w oney stawieniesię oświadczyli
Publicum oswiadcza.

D 8. Maja 1803. z Wielkiego Sioła ucie-
kło 2. ludzi poddanych W. Sakowicza Se: Wawr:
Tytusz lokay, lat 27. wzrostu średniego, pocią-
głey twarzy, pełney, trochę rumianey, włosów cie-
mnych; ma surdut szaraczkowy ciemny nowy, 3
kurtki, nankinową, białą sukienną, i płócienną, z
potrzebami niciannemi; spodnie szaraczkowe, ka-
zimirkowe, białe sukienne; zabrał koszul kilka Holl:
i inną ruchomość, która dla krótkości czasu nie
wypisuie się, ponieważ miał sam klucze od garde-
roby. Drugi staienny Jakób Łobacz lat 19, twa-
rzy okrągłey, włosy i brwi czarne, urody mier-
ney; wzioł surdut szaraczkowy i spodnie tegoż
koloru iak wyżey opisano; obydwa zaś kapelusze,
czapki, oraz żegarek srebrny płaski z tasmą sre-
brną, parę pistoletów. Jeśliby okazywali świa-
dectwo, to za zmyślone uważać trzeba.

Urząd Magistratu miasta Guberń: Wilna w
skutek Rezolucyi na dniu 51 Apr: teraźn: 1803 R.
na prożbę Iżydora i Magdaleny Boczkowskich
małżonkow obywateli Wileń: podaną nastałey. Po
zinwentowaniu, i przez publiczną licytacyą wy-
przedaniu sprzętow, i ruchomości po zmarłey mie-
szczance Wileń: Petroneli Juszkiewiczowey po-
zostałych; obwieszcza wszyatkich Pretensorow
z Kredytorow oney Juszkiewiczowey; iżby w
przeciągu 4ch tygodni od daty ninieyszey dla ode-
brania swych należności z massy okazaney, i wy-
padłey z wyprzedaży oney ruchomosci, z dowo-
dami iawili się do Sądu Magistratu miasta Wilna:
Ru 1803. Msca Apr: 28 dnia.

Magistrat Miasta Guberń: Wilna w skutek
Dekretu swego Ru teraz idącego 1803. Januar:
23. d. zapadłego, obwiesza wszystkich Kre-
dytorow i Pretensorow zmarłego Wawrzyńca
Sosnowskiego do Dworku tegoż ścielących swe
pretensye, który przez Publiczną Licytacyą zo-
stał wyprzedany, ażeby od daty dzisieyszey w
przeciągu cztero-Niedzielnym z dowodami, dla
odebrania swey należności sub Amissione oney
stawali, D. 20. Apr: 1803. Ru.

Boku 1803 Miesiąca Marca 21 dnia Dekre-
tem Kommissyi za naywyższym Ukażem sądzą-
cey się dwa młyny po Biskupi i po Ogiński
zwane, z pod Possesyi JP. Andrzeiewskiego
i Jego Kompanii odebrane, i przez Rehabicyą
i rzędową miastu Wilnowi oddane w dnia h to:
Ui3. Apryla zostały. Magistrat Miasta Wilna
w terminach Dekretem Komissyi oznaczonych
powinien był rzeczone młyny licytowaćlecz; i
gdy dla zaszłych ze strony dawnych Posseso-
row przeszkod dopełnić tego niemógł; i czas
licytacyi Dekretem oznaczony upłynął; przeto
Magistrat Wilenski nieomieszkanie dopióro donos.
całemu Publicum, że dni 22. Aprila 7. i 28
Maia, Roku idacego przez siebie oznaczonych,
na Ratuszu po południu od godziny 2 do go-
dźiny 6 publicznie licytować będzie, i węcey
daiącemu w trzyletnią arendowną Possessyą
obydwa młyny odda.

*Pobor od Mliwa Dekretem Kommisyi prze-
cznaczony*

Od Beczki spytlowaney Pszenicy i żyta
bez dawania otręb - - - - Złł: 8.
Od Beczki Żyta na chleb rozowy Złł: 2.
Od Beczki towaru - - Złł: 1 g. 2[illegible]
Od Beczki słodu piwnego Złł: 1. g.

Donosi oraz Magistrat Miasta Wilna, ż
warunki tak na rzecz Miasta Wilna, iako i l
cytuiących, w Punktach wyrażone, w ciąg
trzech terminow Licytacyi do kommunikacy
każdemu służące, w czasie Licytacyi oraz
każdym czasie w Kancelaryi Sądowey będące
dla Komunikacyi każdemu proszącemu dawan
będą, między innemi ten naywaźnieyszy z Dekr
tu Kommissyi w rzędzie piąty: „ Licytuiący p
„ winni dostateczną mieć Ewikcyą, i urzędow
„ wziąć zaświadczenie, z Juryzdykcyi względe
„ położenia Maiątku właściwey, że Maiątek p
„ ewikcyą podpadaiący się, na pewność dotrzy
„ mania Kontraktowych warunkow, iest wolny
„ ciężarow; i na odpowiedź dostateczney, czy
„ idącego do licytacyi, czyli Paręcznika za Ko
„ kurentem.

W. JPan Stanisław Marcinkiewicz Ma
szałek Eyszyski maiątek swóy Żeymele zwa
w Powiecie Wiłkomirskim w Parafii Pogirski
sytuowany maiący w sobie Dusz Męskiey s
sześć w Roku teraźnieyszym 1803. Apr: 18. d
WW. JPanom Karolowi i Appolonii z Marc
kiewiczow Brunowom ex Pr: Gr: Pttu Upi
wiecznością wyprzedał, i takową sprzedaż
Księgach Ziemskich Pttu Wiłkomirskiego w t
że Dacie przyznaniem stwierdził, ktoby do
go maiątku, lub do W. Stanisława Marcinkie
cza Marszałka Eyszyskiego miał iaką pretensy
aby in spacio lat trzech do teraźnieyszych D
dzicow czynił odezwę pod upadkiem swo
pretensyi.